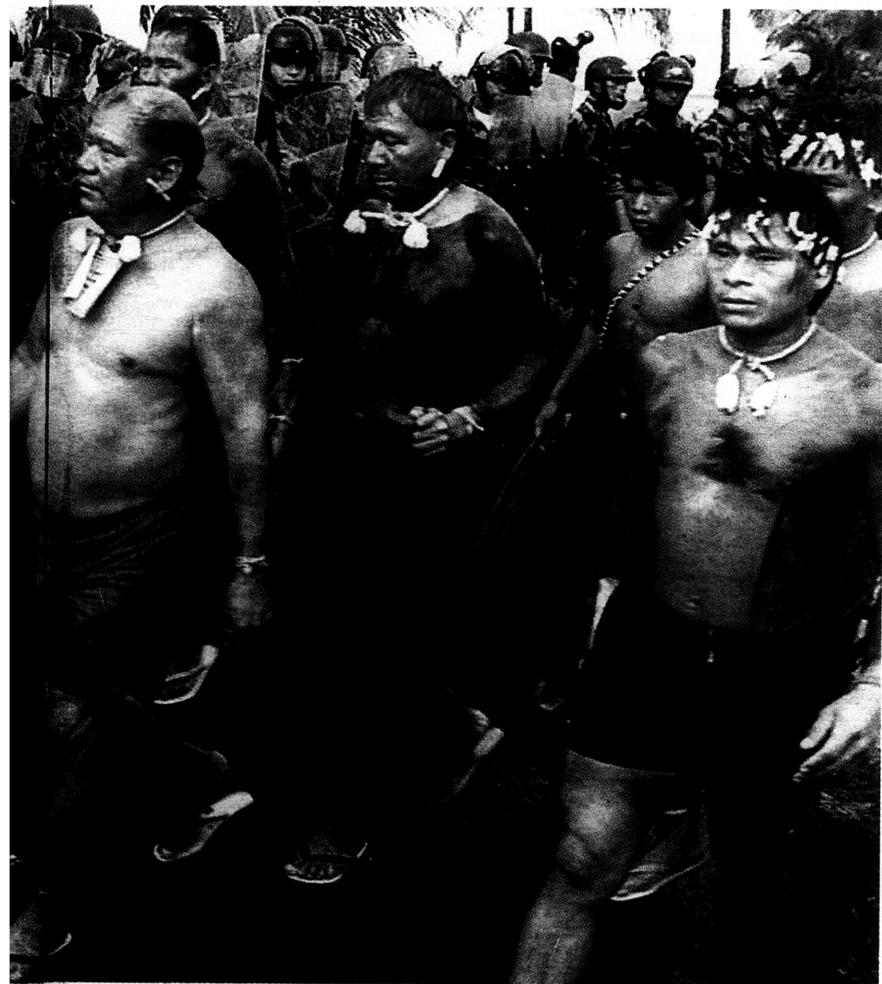

akademisk skandal

firandet av 500-årsjubileet av portugisernas ankomst till Brasilien.

rikanska läkemedelsverket). Enligt Tierneys genocidala konspirationsteori började Neel vaccinera de panikslagna indianerna med sitt "primitiva dinosaurievaccin" för att starta en kontaktepideemi som skulle likvidera alla genetiska minusvarianter och bara lämna alfaexemplaren kvar.

I verkligheten är alla medicinskt kompetenta bedömare eniga om att Neels insats räddade många liv. Vaccinexperter hävdar dessutom bestämt att det är omöjligt att starta en epideemi genom vaccination eftersom ingen vaccinerad någonsin överfört mässlingvirus till en ovaccinerad. Det är anmärkningsvärt att Tierney under elva års forskarmöda aldrig kom sig för att fråga någon sakkunnig om huruvida premissen för hans folkmordsteori var förenlig med medicinska elementa. Neel hade då sluppit den postuma skympen att bli jämförd med dödsängeln från Auschwitz, något som säkert skulle ha glatt hans efterlevande.

TIERNEYS HUVUDFIENDE är inte Neel utan Chagnon. Chagnons antropologiska profil påminner mer om Indiana Jones än om den postkoloniala, totalrelativistiska, människorättsaktivistiska modell som har varit comme il faut i ämnet det senaste kvartssekllet. Hans anammande av den förhålliga sociobiologin gjorde honom tidigt till paria i den akademiska vänsterns ögon. Under 1900-talet har antropologins grundläggande dogm påbjudit att biologi är fullständigt irrelevant vid förklaring av mänskligt

beteende som uteslutande styrs av kultur som förmedlas av språket. Allt fler antropologer förkastar även den vetenskapliga antropologin.

Chagnon konstaterar att "Logiken är ungefär den här: de flesta folk som nu studeras av antropologer är offer för förtryck och lever under usla villkor. Fältarbete betyder numera att man är närvarande vid en brottsplats och blir ett vittne vars första plikt är att anmäla brottet. Förtrycket förorsakas av stater. Stater utövar makt som baseras på auktoritet. Vetenskap är ett slags auktoritet som de mäktiga tillägnar sig i förtryckande syften. Därför är de vetenskapliga antropologerna förtryckare som bör fördömas för etiska, moraliska och till och med kriminella illdåd. Den vetenskapliga antropologin håller på att ersättas av en militant, marxistisk och moraliserande variant."

CHAGNON VAR DEN SISTE antropolog som gjorde det stora klippet då han i mitten av 60-talet lyckades etablera kontakt med en stor grupp utforskade stenåldersmänniskor. I dag finns det fler antropologer än någonsin men inga okända ursprungsfolk att studera. Cocakoloniseraren har förvandlat gårdagens pittoreska infödingar till ett beklämmande homogent globalt trasproletariat.

Den avundsvärde Chagnon fortsatte att studera yanomami i 30 år och har tillsammans med olika

medarbetare presterat ett forskningsarbete som i fråga om varaktighet, bredd och kvantitativa data är unikt i ämnets historia. Yanomamifolket är därför bättre kända än något motsvarande naturfolk. Tråkigt nog är de inga ädla och ekosofiska vildar. De är tvärtom otroligt aggressiva och svårt begivna på krig, mord, misshandel och våldtäkt. Deras kultur är supermacho och uppmuntrar alla manlighetens värsta avigsidor – kort sagt en feministisk mardröm.

Cirka 20 000 yanomamiindianer lever i regnskogen på båda sidor om floden Orinoco i Venezuela och Brasilien. De livnär sig genom svedjebbruk och jakt. Deras materiella kultur är rudimentär, de tillverkar föga förutom hängmattor, lekrukor, korgar, spjut och pilbågar.

De bor i byar på 50 till 250 besläktade individer. Yanomami är kända som det "vildsinta" folket och de gör skäl för namnet. De betraktar "waiteri" (vildsinthet) som den främsta av dygder och demonstrerar i tid och otid hur förfärliga de är för att injaga skräck i omgivningen. Pojkar indoktrineras från koltåldern i konsten att vara våldsamma, i synnerhet mot flickor.

TROTS ATT yanomamimännens liv består i ett evigt slagsmål om kvinnor, behandlas dessa ytterst brutalt av sina manliga ägare. De lever i konstant bävan för mannens vredesutbrott. Om de misshagar mannen kan de förvänta sig att bli brända med vedträn, medklubbade eller få öronen avskurna. Kvinnor som blir tillfångatagna när männen från en by gör en gryningsraid mot en annan, blir först våldtagna av samtliga medlemmar i rövarbandet och därefter av hugade stugsittare hemma i byn. Sedan delas hon i något begagnat skick ut till en av erövrarna. Männens liv utspelas i ett kraftfält mellan polerna sex och våld. Våldsutövningen följer en graderad och accelererande skala; nivåerna är bröstbankningsduellen, klubbslagsmålet, spjutkampen, raiden och gästöverfallet.

Störst mortalitet förorsakar de frekventa raiderna – en by som Chagnon studerade blev överfallen 19 gånger på 25 månader. Attackernas målsättning är den klassiska: lömskt överfall av fienden, döda så många du hinner, därefter snabb flykt. Krigsmålet är att erövra kvinnor och flickor samt att döda män, pojkar och småbarn. Den brutala kampen om kvinnorna förstärks av ett evigt kvinnunderskott som genereras av den manschauvinistiska ovanan att utöva selektivt barnamord på nyfödda flickor. I tolv byar i en särskilt intensiv krigszon var könsfördelningen 148 pojkar på 100 flickor. 30 procent av männen dör en "onaturlig" död.

YANOMAMIINDIANERNAS LIVSSTIL är ett hän mot den antropologiska majoritet som med rosseauiansk trovisshet hävdar att naturfolk är fridsamma och okrigiska. Chagnon har dessutom visat (via DNA-analys) att de våldsammaste krigarna är betydligt framgångsrikare genspridare än mera pacifistiskt inklinerade kollegor. I en artikel i Science 1988 rapporterade Chagnon att 44 procent av yanomamimännen hade dödat någon och att mördarelliten hade dubbelt så många fruar och tre gånger så många barn som de som inte deltagit i dödadandet.

Tierney försöker genom rena fantasier och systematiskt fiffel med källmaterialet bevisa att Amazonas var en bråkande idyll innan den diaboliske Chagnon invaderade paradiset med förförande plåtkärl och metallverktyg. Dessa åtrådda tingestår skulle i ett slag ha förvandlat de ädla vildarna till blodtörstiga furier.

Den gånklagelseakt som Tierney knäpat med i elva år har redan visat sig läcka som ett säll. Vad som först såg ut som en akademisk skandal visar sig vid närmare läsning vara ett elakartat exempel på de metoder som förekommer i den ideologiska vendetta som pågår inom samhällsvetenskaperna. Tierney som ständigt anklagar Chagnon för bristande objektivitet skriver själv i sitt förord:

"Jag förändrades gradvis från att vara en observatör till att bli en advokat ... traditionell, objektiv journalistik var inte längre möjlig för mig."

Medan gerillakriget om människans natur rasar i de akademiska lunderna strömmar guldgrävar, skogskövlare, missionärer och engagerade människorättsaktivister in i yanomamiterritoriet. Deras hobbessianska livsstil är obönhörligt dödsdömd. Detta är möjligen en tragedi för vetenskapen men borde inte vara det för dem som vurnar för mänskliga rättigheter.//